

ת"פ 7831/02/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריית גת

19 אוקטובר 2021

ת"פ 7831-02-21 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כב' השופטת טל לחיאני שהם

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אורטל ליברזון

נגד

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד אייל אבולעפיה

המאשימה

הנאשם

הכרעת דין
(משלימה - נימוקים)

פתח דבר

ביום 30/09/21, הודעתי על זיכוי הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום. להלן נימוקי הכרעת הדין.

כללי

1. כנגד הנאשם תלוי ועומד כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

בעובדות כתב האישום נטען כי ביום 04/09/20, בשעה לא ידועה, תקף הנאשם את הגב' ג"ת (להלן: "המתלוננת"), אלמנה ואם ל-2 ילדים אשר התגוררה באותה העת בבית סבתו של הנאשם, שהיא חמותה, וזאת בכך שבעט בה בשוק רגל ימין, תפס אותה בחולצה ומשך אותה.

כתוצאה מהמתואר, נגרם למתלוננת שטף דם בגודל של 3*7 ס"מ (להלן: "החבלה").

2. ביום 25/04/21 תוקן כתב האישום כך שהתווסף לעובדותיו כי אירוע התקיפה התרחש בבית ברחוב ב..... (להלן: "המקום").

מענה לכתב האישום

3. ביום 25/04/21 הודה הנאשם, באמצעות בא כוחו, בקשר המשפחתי בין הנאשם למתלוננת ובכך שזו גרה בבית

עמוד 1

סבתו, אולם כפר בביצוע העבירה.

לטענתו, במועד המצוין הגיע מעבודתו, הנמצאת בסמוך, למקום, לבקשת סבתו אשר התלוננה על התנהגות המתלוננת כלפיה, אולם לא תקף את המתלוננת אלא שוחח עמה בצורה מכובדת, כתמיד.

במועד זה טען ב"כ הנאשם כי העובדה שהמשטרה לא חקרה את הסבתא מהווה מחדל חקירה מאחר וזו יכולה לשפוך אור על הרקע לאירוע, על התנהלות המתלוננת קודם לאירוע, וכן על כך שראתה את החבלה על גופה של המתלוננת טרם המועד המתואר.

ב"כ הנאשם הבהיר כי אין מחלוקת על קיום החבלה, אך בשים לב למצוין בחומר החקירה, לפיו אין מדובר בשטף דם טרי, לכל הפחות קיים ספק בשאלה האם חבלה זו יכולה להיגרם מהתקיפה הנטענת.

עוד הבהיר ב"כ הנאשם כי לא ניתן לזמן את הסבתא למתן עדות מאחר והיא נפטרה במהלך הזמן שחלף ממחלת הקורונה.

דין והכרעה

4. הראייה העיקרית עליו ביקשה המאשימה לבסס הרשעת הנאשם הייתה עדותה של המתלוננת. הגם שזו העידה לפני וענתה כמיטב יכולתה על כל שאלה שנשאלה בחקירה נגדית, לאור סתירות בתוך עדותה וראיות נוספות שיש בהן כדי לעורר ספק בתוכן העדות - שוכנעתי כי לא ניתן לבסס הרשעה בפלילים על סמך עדות זו.

5. בחקירתה הראשית טענה המתלוננת כי הנאשם הרביץ לה, וזאת לאחר שסבתו, שהיא חמותה, התקשרה אליו להגיד לו שהיא 'עושה בעיות, מדברת לא יפה וגם מרביצה', זאת לאחר שהסבתא, לטענתה, הכתה את בנה בן השנתיים **(עמוד 4 שורות 1-5)**.

המתלוננת תיארה והדגימה כי כשהייתה "בחוג" הנאשם בא ותקף אותה בכך שבעט בה ברגלו הימנית ולאחר מכן משך את חולצתה באזור החזה. בתגובה לכך היא דחפה אותו והוא הלך **(עמוד 4 שורות 8-12)**.

משהוצגה למתלוננת תמונה **(ת/6)** היא טענה כי סימן החבלה שמתועד הוא כתוצאה מאירוע התקיפה המתואר **(עמוד 4 שורות 13-16)**. לדבריה, ניגשה לרופא כי חשה כאב, גם בבטנה **(עמוד 4 שורות 19-20)**.

בחקירתה הנגדית שבה על גרסתה והדגימה כי הנאשם תפס בחולצתה ובעט בה **(עמוד 8 שורה 1)**, וטענה כי החבלה על ירכה נבעה כתוצאה מהתקיפה ולא הייתה שם קודם **(עמוד 8 שורות 2-3)**, בהמשך, טענה כי הנאשם הכה אותה "פעמיים. גם בבטן וגם תפס בחולצה. דחפתי והוא הלך" **(עמוד 10 שורה 14)**.

עם זאת, כאשר עימת אותה ב"כ הנאשם עם כך שב-3 הודעותיה במשטרה, בביקור אצל הרופא, לשוטרים שהגיעו למקום, ואף בשיחה עם המוקד - לא העלתה כל טענה באשר למכה בבטנה, השיבה המתלוננת כי אין לה הסבר לכך

ואישרה כי אכן לא דיווחה על כך לרופא, ולשאלת בית המשפט השיבה כי לא היה לה סימן בבטן (**עמוד 10 שורות 19-26 ועמוד 10 שורה 29 - עמוד 11 שורה 5**).

ודוק, **מנ/1** עולה כי יום קודם למתן עדותה, ביום 14/06/21, עלה שינוי זה בגרסתה, שכן בשיח עם התובעת טענה המתלוננת כי הוכחה בבטנה, דבר שאף לטענת התובעת לא עלה קודם לכן בהודעותיה.

בחקירתה הנגדית אישרה המתלוננת כי אירוע התקיפה אירע ביום שישי אך תלונתה הוגשה רק לאחר שביום ראשון הגיעה לעבודה בסביבות השעה 10:00, "**בלי מצב רוח**", וכשנשאלה על ידי י', המעסיקה, "**מה יש**", סיפרה לה והראתה לה את "**המכה**". כמו כן טענה כי, כפי שנראה גם **בת/6**, באותו היום לבשה מכנס קצר ולכן ראו את הסימן על ירכה (**עמוד 7 שורות 4-24**).

באותו המועד, משהגיע סייר למקום עבודתה של המתלוננת, טענה המתלוננת שחמותה, עמה מתגוררת יחד עם 3 ילדיה, מכה את ילדיה. בשלב זה טענה כי ביום שישי האחרון, בסביבות השעה 16:00, הגיע הנאשם לבית חמותה ותקף אותה בכך ש"**בעט ודחף אותה וגרם לה לחבלה ברגל ימין**". הסייר ציין כי הבחין בסימן כחול ברגלה של המתלוננת (**ת/8**).

דהיינו, על אף שתיארה את אירוע התקיפה הנטען הן בפני הסייר והן בחקירותיה במשטרה, רק יום קודם למסירת עדותה לפניי, ובהמשך בחקירתה הראשית, הוסיפה לעדותה טענה בדבר כאב בבטנה - דבר שאיננו עולה בקנה אחד עם תיאור התקיפה כפי שעולה מעובדות כתב האישום. מה גם שבגרסתה הראשונית לסייר טענה כי אירוע האלימות ארע בבית חמותה, כפי בנטען בכתב האישום המתוקן, בעוד שבעדותה מסרה כי הדבר אירע בכניסה לבניין הדירות.

מעבר לסתירות באשר לאופן קרות האירוע בתוך עדותה של המתלוננת, קיימת אף סתירה בין עדותה לעדותו של **עד הגנה 1, מר ק"ז**, שהוא גיסה (להלן: "**ז**").

עד זה העיד כי ביום האירוע הנטען הכה הנאשם את המתלוננת ברגלה ובידה והדגים את אזור הכתף, וכי הנאשם אף ניסה 'לתת לו עם הרגל שלו מכות' באותו היום, וזאת סביב השעה 11:30-12:00 (**עמוד 24 שורות 8-17**). לדבריו, בנה של המתלוננת התקשר אליו בהמשך לדווח כי הנאשם הכה את אמא שלו ושיבוא למקום, אך הוא לא הגיע, ובא שוב רק למחרת, בשבת (**עמוד 24 שורות 20-27**). במועד זה סיפרה לו המתלוננת כי הנאשם הכה אותה על רקע הסכסוך על הבית, ותאר כי המתלוננת לא הרגישה טוב, רעדה, וכאבו לה הידיים והרגליים בשל תקיפת הנאשם (**עמוד 25 שורות 1-9**).

קרי, בתיאור זה לא עלתה כל עדות לתקיפת המתלוננת באזור בטנה, ולעומת זאת עלתה טענה לתקיפה בידיה - טענה שלא נטענה כלל על ידי המתלוננת.

6. לחיזוק גרסתה של המתלוננת הגישה המאשימה מסמך רפואי (ת/9) ממנו עולה כי המתלוננת ניגשה לבדיקה רפואית ביום 06/09/20 בשעה 17:40. המתלוננת טענה כי הותקפה על ידי נכד של חמתה בכך שבעט ברגלה הימנית ביום 04/09/20 בשעה 16:00, וזאת "ליד הבית". בבדיקה נצפה שטף דם לא טרי בירך רגלה הימנית, בגודל 7*3 ס"מ.

לבקשת ב"כ הנאשם הוזמן הרופא למתן עדות.

בחקירתו הראשית טען ע"ת 2, ד"ר פולין אלכסנדר, כי לא זוכר את האירוע, אולם כפי שעולה מת/9, בבדיקה נצפה שטף דם תת עורי "לא טרי לא בשעה הקרובה", "לא בשעות הקרובות", שלדברי המתלוננת נגרם יומיים קודם, על ידי "הנכד של הכלה שלה ברחוב" (עמוד 29 שורות 14-22 ועמוד 30 שורות 13-14).

בחקירתו הנגדית טען הרופא כי על אף שצוין כי הכתם לא מהשעות הסמוכות לבדיקה, לא יכול להעריך כמה שעות/ימים חלפו מעת שנגרמה החבלה, וטען כי צבעי הכתם המשתנים משתנים בין אדם לאדם (עמוד 31 שורות 10-26). עם זאת, הבהיר כי כתם טרי יהיה בצבע אדום (עמוד 32 שורה 2). ככלל, טען הרופא כי כתם יופיע כאדום עד 48 שעות מהחבלה, וכי הכתם יכול לקבל צבע כחול-סגול כבר 24 שעות לאחר החבלה ואפילו עד 96 שעות ממנה (עמוד 32 שורות 4-18).

כך יוצא שעדות הרופא אכן מחזקת את הערכה כי החבלה נגרמה פרק זמן קודם לבדיקתו את המתלוננת, אך אין אפשרות לקבוע מועד ברור בו נגרמה החבלה. משכך, החבלה יכולה להתיישב הן עם גרסת המתלוננת לגבי מועד קרות האירוע אך באותה מידה גם עם גרסת ההגנה, לפיה החבלה נגרמה במועד מוקדם לאירוע התקיפה הנטען בכתב האישום.

עם זאת, המתלוננת בעדותה טענה כי לאחר אירוע התקיפה הראתה לבנה ש' את הסימן, וטענה כי כבר אז, ביום שישי, מיד לאחר שהנאשם תקף אותה, היה לה סימן כחול, וסיפרה על כך גם לאחותה, ובהמשך, 'אולי בשבת בערב', גם אחותה ז' בעלה ראו את המכה הכחולה (עמוד 15 שורות 10-17 ושורות 22-29 ועמוד 16 שורות 1-4 ושורות 11-12).

כעולה מעדותו של הרופא, צבע כחול-סגול בחבלה מתפתח בד"כ לכל הפחות 24 שעות לאחר האירוע, כך שתיאורה של המתלוננת לפיו הציגה סימן כחול לבנה ולבני משפחתה כבר ביום שישי אינה עולה בקנה אחד עם גרסתה כי החבלה נגרמה כתוצאה מתקיפתה על ידי הנאשם באותו היום.

יוער כי לשאלת בית המשפט בהקשר זה (עמוד 16 שורה 4) טענה המתלוננת כי לא נוטלת שום תרופה אשר תוכל אולי להסביר הופעת צבע זה בשלב כה מוקדם.

7. מעבר לקושי זה, במסגרת פרשת ההגנה הגיעה להעיד שכנתה של המתלוננת, הגברת א"א, עדת הגנה 2 (להלן: "א"), שמעבר לתיאור אירוע שונה מזה שתיארה המתלוננת, גם אישרה כי המתלוננת סיפרה לה שהותקפה על ידי הנאשם ואף הציגה לה חבלה בירך, אלא שאת אותה חבלה המתלוננת הציגה לה ביום הקודם לאירוע הנטען, עת תארה אירוע בו נפלה ונחבלה במהלך עבודתה (עמוד 52 שורות 1-14 ושורות 24-28) ולשאלת בית המשפט

הבהירה כי ראתה את החבלה טרם האירוע הנטען בכתב האישום (עמוד 53 שורות 1-3).

8. כאמור, מעדות המתלוננת עולה כי המעסיקה י' היא זו שיצרה קשר עם המשטרה והובילה לחשיפת האירוע. לטענת המתלוננת, לפני שי' התקשרה למשטרה הן התקשרו לנאשם וי' איימה עליו 'שלא יתקרב לבית יותר' (עמוד 8 שורות 11-18 ועמוד 9 שורות 1-2). כמו כן, הגם שלשאלת ב"כ הנאשם האם כל מה שי' אמרה למשטרה נכון, השיבה המתלוננת: "כן. לא שיקרה. מה שהיא אמרה אני אמרתי" וכן אישרה שכל מה שי' סיפרה למשטרה - היא אמרה לה (עמוד 9 שורות 21-22 ועמוד 12 שורות 17-18), משעומתה עם דברים שנמסרו על ידי המעסיקה טענה כי בניגוד למה שי' אמרה - רק הנאשם הכה אותה, כפי שתיארה, ולא "המשפחה", כי י' "סתם" אמרה ושיקרה כשטענה כי המשפחה שלו 'מפוצצים אותה במכות', וכי היה לה רק סימן אחד, אותו הציגה, וזאת בשונה מאשר טענה י' כי 'יש לה סימנים בכל הגוף' (עמוד 9 שורה 26 - עמוד 10 שורה 9 ועמוד 10 שורות 27-28). כמו כן, טענה כי בניגוד לדבריה של י', הנאשם לא רצה להרביץ לילדיה אלא רק לה (עמוד 12 שורות 19-21 ועמוד 13 שורות 15-16).

ודוק, כעולה מת/10, בשיחה הראשונה למוקד 100 טענה המודיעה י' כי "המשפחה של בעלה... אחד האחיינים" של עובדת שלה "באים ומרביצים לה" ו"הם מפוצצים אותה מכות", וכי "הם הרביצו לה" ו"הרביץ לה" ביום שישי, כשהיו 3 ילדים.

בשיחה השנייה, טענה המודיעה כי "הרביצו" לעובדת שלה, וכשנשאלה מי, השיבה: "המשפחה של בעלה", והסבירה כי: "בעלה מת. הוא הרביץ לה כשהיה חי ועכשיו המשפחה שלו באים ומרביצים לה מכות יש לה סימנים בכל הגוף". בהמשך טענה המודיעה כי התקיפה נעשתה בבית, על ידי אחיין של בעלה. לטענתה, בנה הגדול של העובדת התקשר להגיד לה שהסבתא מכה את הילד הקטן שלה, בן השנה וחצי, ואז העובדת הגיעה למקום ואמרה לסבתא שהיא מזמינה משטרה. בהמשך, התקשרה הסבתא לבנה וסיפרה לו על האמור, וזה הביא את בנו "והרביץ לה מכות מול הילדים שלה, היא מנסה להגן על הילדים שלה והוא מרביץ לה".

אף מת/7, דוח הפעולה של הסייר הרגלי, רס"ב יוסף גבאי, מת/8, דוח הפעולה של סייר התנועה רס"ב דוד בן דין, ומת/11, דוח הפעולה של ראש המשמרת, רס"מ אורי קסאי, עולה סתירה לעניין זה.

מדוחות אלה עולה כי ביום 06/09/20 בשעה 10:49:47 המודיעה י' דיווחה על אלימות. לטענתה, ביום שישי הכתה הסבתא את בנה בן השנה של המתלוננת, ולאחר שזו אמרה לחמתה כי תחייג למשטרה בשל כך - אח של בעלה, שנפטר, הכה אותה. לטענת המודיעה, יש על גופה של המתלוננת סימני אלימות, המתלוננת לא התלוננה אף פעם כי חוששת מהם, וכי "באופן תמידי מכים אותה ואת ילדיה".

דהיינו, על אף שהמתלוננת אישרה בתחילה כי המעסיקה מסרה את גרסתה הראשונה והנכונה לגורמי אכיפת החוק, הרי שגרסה ראשונה זו שונה באופן מהותי מתיאור האירוע על ידי המתלוננת מאוחר יותר, הן לעניין זהות התוקפים והן לעניין אופי התקיפה, נסיבות ביצועה והחבלות שנטען כי נגרמו כתוצאה מביצועה.

9. עוד טענה המתלוננת כי לאירוע עצמו לא היו עדים.

כאשר נשאלה בחקירה נגדית לגבי הקשר שלה עם א', טענה המתלוננת כי היא חברה טובה שלה, אך כי לא סיפרה על האירוע והיא לא יודעת עליו (עמוד 17 שורות 9-16).

עם זאת, בהמשך תיארה כך: "אותו יום א' לא הייתה למטה. היה אבא שלו. א' הייתה בבית ולא ראתה. אבא שלו היה. אבא שלו היה בצד. לשאלת בית משפט אם סיפרתי לא' מה קרה אני אומרת שכן סיפרתי לה. סיפרתי לה הוא הרביץ לי. הוא גם דיבר עם א', אני ראיתי. לשאלת בית משפט מתי אני אומרת לא יודעת, אותו יום זה היה. לא יודעת מה הוא דיבר איתה. לשאלת בית משפט אם אחרי שהוא הלך הוא חזר ואז דיבר איתה אני אומרת שראיתי אותו מדבר איתה בכניסה למדרגות. הוא דיבר איתה הלך וזהו. זה נכון שהיה רק פעם אחת בבניין", והסבירה כי הנאשם היה בכניסה, היכן שנמצא החשמל וכי לאחר שדיבר עם א' - הוא הלך. בשלב זה אף אישרה כי דיברה עם א' לפני שהנאשם דיבר איתה (עמוד 17 שורה 18 - עמוד 18 שורה 3). בהמשך, ניסתה להסביר כי: "מתי נכון הוא מרביץ לי, אח"כ אני דיברתי עם א' ליד הכניסה ואז הוא הלך הביתה ואני עליתי. לשאלת בית משפט הוא הלך ואני דיברתי עם א'", ובתשובה לכך שקודם אמרה שדיברה עם א' לפני שהנאשם שוחח איתה השיבה - "לא. אחרי שהוא הלך אני דיברתי" (עמוד 18 שורות 5-8). בהמשך למפורט תיארה המתלוננת כי א' הגיעה מחוץ לבניין לאחר שהנאשם סיים להכות אותה, ואישרה כי לא סיפרה על נוכחותה של א' באזור האירוע (עמוד 18 שורה 25 - עמוד 19 שורה 4).

ודוק, כאמור, א' הגיעה להעיד כעדת הגנה, ובעדותה תיארה כי הייתה עדה לאירוע בין המתלוננת לנאשם, אשר לא כלל אלימות פיזית או כל מגע מצד הנאשם, ואשר החל בצעקות וקללות של המתלוננת כלפי הנאשם "שהגיע לשפה כזאת, לא רוצה לחזור", ושבנגובה אליהם השיב לה הנאשם: "תרגעי מה יש לך... תסתמי את הפה למה את מקללת אותי מה עשיתי לך" (עמוד 52 שורות 1-8).

דהיינו, אותה עדה שאין מחלוקת כי נכחה לכל הפחות בחלק מהאירוע, סותרת באופן מהותי את גרסתה של המתלוננת. כאן המקום לציין כי העדה א' עמדה על גרסתה במהלך כל עדותה ועשתה רושם כי הגיעה לבית המשפט כדי לתאר את כל הידוע לה על מנת למנוע עיוות דין לנאשם ועשתה רושם מהימן ביותר.

10. עד הגנה נוסף שהיה בו כדי להשפיע באופן משמעותי על קביעת ממצאי מהימנות בנוגע לעדות המתלוננת הוא גיסה ז'.

בחקירה הנגדית של המתלוננת עלה כי קיים סכסוך בין המתלוננת לבין משפחת הנאשם הנוגע למחסן בבניין (עמוד 21 שורות 2-20). כבר בתיאור המתלוננת את מהות הסכסוך והמחלוקת התגלו סתירות הנוגעות לדרך בה קיבלה לידיה את החזקה במחסן ואת המפתח לדלת המחסן (עמוד 19 שורות 5-13, עמוד 19 שורה 18 - עמוד 20 שורה 5, ועמוד 20 שורה 26 - עמוד 21 שורה 20).

בהקשר לסכסוך זה, בעוד המתלוננת הכחישה בחקירתה הנגדית כי אמרה במהלך שיחת טלפון בין ז' לנאשם, כי אם לא יביא לה את המפתח - תגיד שאנס אותה (עמוד 21 שורות 27-29), הרי שאותו עד הגנה, הגיס ז', אישר בפירוש כי המתלוננת אמרה דבר שכזה (עמוד 23 שורות 24-27).

דהיינו, מעבר לסתירה המהותית הקיימת בין עדות המתלוננת לעדות עד ההגנה, הרי שאיום שיש בו אמירה לעשות שימוש בתלונה כוזבת כדי להשיג יתרון בסכסוך יש בו כדי להעיד על אופייה של המתלוננת ומידת יכולתו של בית המשפט לקבוע ממצאים עובדתיים על סמך עדותה.

11. אל מול הקשיים הלא מבוטלים בקביעת ממצאים עובדתיים על בסיס עדות המתלוננת, הנאשם העיד גרסה סדורה ועקבית שקיימים לה חיזוקים שונים.

אמנם קיים קושי מסוים בעדות הנאשם שכן בעוד בחקירתו במשטרה מסר כי אין לו עדים לאירוע **(ת/1 שורות 35-36)** -במהלך ניהול ההוכחות הביא להגנתו עדת ראייה. עם זאת, הנאשם נתן בחקירתו הנגדית הסבר מניח את הדעת לסתירה זו, כפי שיפורט בהמשך.

12. בחקירתו הראשית תאר הנאשם מערכת יחסים מורכבת בין הסבתא למתלוננת, כאשר לדבריו המתלוננת הרימה על הסבתא יד 3 פעמים, והם לא פנו למשטרה מאחר וריחמו על המתלוננת וילדיה **(עמוד 35 שורה 25 - עמוד 36 שורה 4 ועמוד 36 שורות 11-13)**.

בחקירתו הנגדית הסביר כי לא סיפר במשטרה על מורכבות היחסים בין המתלוננת לסבתא מאחר וטענותיו לא מגובות בראיות והמשטרה לא היתה עושה כלום, ומאחר והסבתא טענה כי לא מרגישה טוב ולא רצתה לספר למשטרה **(עמוד 40 שורות 8-13, עמוד 41 שורות 20-22 ועמוד 42 שורה 24)**, אך טען כי סיפר הכל לעו"ס של המתלוננת על מנת שזו תקבל דירה **(עמוד 42 שורות 22-13 ושורות 26-28)**.

13. באשר לאירוע הנטען בכתב האישום טען הנאשם כי במסגרת עבודתו כשוטף מדרגות, באותו יום שישי, בעת ששטף את הלובי של הבניין שמול הבניין בו מתגוררת סבתו, שמע צעקות של סבתו ושל המתלוננת, וסבתו התקשרה אליו ואמרה לו לבוא **(עמוד 35 שורה 9 ועמוד 36 שורות 6-8)**. כשהגיע, ראה את המתלוננת ואת א' **"למטה מדברים ביניהם"**, ליד הלובי בכניסה לבניין, ואמר למתלוננת כי הסבתא מבוגרת ו'כמה המצב יכול להימשך' **(עמוד 36 שורות 8-10, שורות 14-16 ושורות 28-29)**. בתגובה לכך, המתלוננת **"התחילה לצעוק בכל השכונה... להגיד מילים לא יפות... לדבר דברי גנאי" ו"לעשות עם הידיים לידי, היא היתה מאוד קרובה אלי וזהו" וכי 'יכול להיות שגם הוא אמר משהו', אולם טען כי: "לא עשיתי כלום, לא נגעתי בה, אני רק דיברתי איתה" (עמוד 36 שורות 16-17, עמוד 37 שורות 1-2 ושורות 5-6)**.

לטענתו, שני בניה של המתלוננת, ש', אשר ישב על ספסל סמוך והבן הקטן, היו בחוץ ו"ראו וידעו", ובהמשך, משהתקשר הבן לז', זה איים עליו כי אם לא ילך תוך 10 דקות - יגיד שאנס את המתלוננת **(עמוד 36 שורות 17-20)**.

בהמשך למתואר טען הנאשם כי הלך לדבר עם הסבתא, ולאחר מכן ירד והלך לסיים את עבודת השטיפה שלו והמתלוננת כבר לא הייתה למטה **(עמוד 36 שורות 23-24 ועמוד 37 שורות 9-10)**.

בחקירתו הנגדית מסר הנאשם גרסה דומה.

הנאשם טען כי האירוע התרחש במשך כ-20-15 דקות, וחזר וטען כי א' הייתה נוכחת בכל מהלך האירוע "ממש ליד, במרחק מהדוכן לבין מסך וידאו. אני עמדתי בצד אחד וג'וליטה עמדה מולי וא' עמדה בצד ימין שלי" (עמוד 38 שורה 27 - עמוד 39 שורה 5). כאשר עומת עם כך שבחקירתו במשטרה נרשם כי טען שאין לו עדים - השיב כי השוטר לא רשם את כל דבריו אלא תמצת, וכי טען כי יש עדה, על אף שלא בטוח שציין את שמה, אך כי לא בטוח שתעיד לטובתו מאחר והיא חברה של המתלוננת (עמוד 39 שורות 26-10 ועמוד 44 שורה 26). כמו כן, טען כי ש' ובנה הנוסף של המתלוננת היו בכל האירוע, במרחק לא גדול מהם (עמוד 47 שורות 28-19). לדבריו, ש' התקשר לז', אולם המתלוננת לקחה ממנו את הטלפון והיא שאמרה לז' כי תקף אותה ולא ש' (עמוד 47 שורה 26 - עמוד 48 שורה 5). לטענת הנאשם, במהלך שיחה זו התעקשו שידבר עם ז' בטלפון, וזה אמר לו ש"אם לא תרד תוך 10 דקות אני אגיד שאנסת אותה", אך כי לא זוכר אם אמר זאת לשוטרים (עמוד 48 שורות 13-9).

הנאשם חזר וטען בחקירתו הנגדית כי לא נגע במתלוננת, לא בעט בה, לא הרים עליה יד, לא משך בחולצתה ואף לא רדף אחריה - כפי שסיפרה בשכונה (עמוד 44 שורה 21, עמוד 45 שורה 29 - עמוד 46 שורה 10 ועמוד 47 שורה 6, שורה 10 ושורה 18), וכי המתלוננת מעלילה עליו על מנת להרחיקו מבית הסבתא (עמוד 46 שורות 14-16).

גרסתו של הנאשם כפי שמסר בעדותו לפני עולה בקנה אחד עם גרסתו כפי שמסרה במשטרה בסמוך לאירוע (ת/1 שורות 1-2, 8-15, ו-20-32)

ודוק, טענתו באשר לסיבה בגינה המתלוננת מעלילה עליו כמפורט עולה בקנה אחד אף עם מסמך ת/4, מזכר של השוטר מאיר אברג'יל מיום 06/09/20, ממנו עולה כי במהלך ולאחר העדות, כאשר החוקר גבה מהמתלוננת את העדות, פנתה אליו שוב ושוב ואמרה כי: "רק רוצה להרחיק אותו מהבית של סבתא".

דברים ברוח זו אף אישרה המתלוננת בחקירתה הנגדית. הגם שבתחילת חקירתה הנגדית הכחישה הדבר, לשאלת בית המשפט השיבה לבסוף כי: "זה נכון שזה מה שאמרתי לשוטר" (עמוד 13 שורה 17 - עמוד 14 שורה 1). בהמשך אישרה כי מאז שבעלה נפטר היא לא רצתה שהנאשם יבוא לבית הסבתא, וכי למעשה מאז שהתלוננה במשטרה המשפחה לא מגיעה למקום והיא למעשה 'הצליחה' (עמוד 14 שורות 24-18). בהמשך אף אישרה כי מאז שהסבתא אושפזה בשל קורונה בחודש פברואר 2021 הייתה "סוף סוף אחרי 14 שנה. לא לבד, עם הילדים" בבית הסבתא, וזאת לשאלת ב"כ הנאשם האם שמחה להיות לבד בבית (עמוד 14 שורה 25 - עמוד 15 שורה 2).

14. עוד טען הנאשם בחקירתו הראשית כי ביום ראשון בבוקר התקשרה אליו מישהי אחרת מהטלפון של המתלוננת, הוא לא ענה ל-2 השיחות הראשונות, אולם ענה לשלישית, ואז אותה אישה החלה לקלל אותו ואמרה כי ילכו למשטרה לפתוח כנגדו תיק, והוא השיב לה כי לא הרים יד על המתלוננת (עמוד 37 שורות 24-19). מאחר ולטענתו נלחץ, החליט הנאשם ללכת למשטרה כדי להתלונן על כך שהמתלוננת עתידה להגיד כנגדו דברי שקר. הנאשם טען כי הגיע למקום ראשון, אך נאמר לו כי כל עוד לא הגישה כנגדו תלונה - לא צריך לפתוח כנגדה תיק, ובהמשך לאמור הגיעה המתלוננת לתחנת המשטרה בליווי גברת נוספת (עמוד 37 שורה 24 - עמוד 38 שורה 4 וכן עמוד 44 שורה 28 - עמוד 45 שורה 7).

טענתו זו עולה בקנה אחד עם דוח הפעולה של סייר שציין כי עת הגיע לתחנה עם המתלוננת, החשוד עמד ביומן התחנה. משהודיע לו כי הוא מעוכב, טען בפניו הנאשם כי הגיע באופן עצמאי לתחנה מאחר והמתלוננת מסרה לו כי תגיש כנגדו תלונה, וכי מעוניין להגיש תלונה כנגדה (ת/7).

15. בחקירתו הנגדית הוסיף וטען הנאשם כי ביום אירוע התקיפה הנטען טענה בפניו סבתו כי למתלוננת היה את שטף הדם הזה, אך כי הוא היה קטן (עמוד 43 שורה 23 - עמוד 44 שורה 3). הנאשם טען כי גם את זה אמר בחקירתו במשטרה, אולם הדברים לא נרשמו (עמוד 44 שורות 8-10 ושורה 26).

טענתו זו, עולה בקנה אחד, כפי שפירטתי לעיל, עם גרסת עדת ההגנה א' ומחזקת טענת ב"כ הנאשם לפיה העובדה שהמשטרה לא חקרה את הסבתא בסמוך לאירוע מהווה מחדל חקירה, שכן חקירתה הייתה יכולה לשפוך אור הן על הרקע לאירוע והן על מועד היווצרות החבלה המתוארת על רגלה של המתלוננת.

16. מהמפורט לעיל עולה כי עדותה של המתלוננת הייתה רצופה סתירות ואי דיוקים, ואף נסתרה על ידי עדי ההגנה בנקודות מסוימות, כמפורט לעיל, וזאת בשונה מהנאשם שמסר גרסה סדורה, אשר נתמכה בראיות ועדויות שונות. על כן, מצאתי כי לא ניתן לקבוע כל ממצא עובדתי על בסיס גרסתה של המתלוננת.

משכך, אני מורה על זיכוי הנאשם מחמת הספק, כאמור בהכרעת הדין שניתנה על ידי ביום 30/09/21.

17. זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"ג חשוון תשפ"ב, 19 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.